

gennemføre, hvad man nu vil kunne gennemføre med det samme Flertal, som der var i Folketinget, at faa begyndt paa denne Sag. Det Standpunkt har tre Partiers Ordførere indtaget baade i Folketinget og her i Dag. Det andet Standpunkt, som Venstres Ordfører indtager, er: Vi vil ikke have begyndt her, før vi er sikre paa, at vi er enige med Hensyn til Ordningen efter § 5. Med denne Begrundelse tror jeg, det vil være muligt at undgaa at faa begyndt i et eller to eller flere Aar endnu. Det er mellem disse Opfattelser, Valget staar. Hvis nu Forholdet var det, at Venstre havde Ret i, at det vilde være betydelig vanskeligere at gennemføre en fornuftig Ordning med Hensyn til Spørgsmaalet om billig Retshjælp paa Dommerkontorerne, naar man i Forvejen havde gennemført dette Lovforslag, ja, saa tror jeg, jeg vilde gaa over paa det ærede Medlems Standpunkt. Men jeg indser ikke, hvorfor det skulde være vanskeligere at gennemføre denne Ordning, fordi dette Lovforslag var vedtaget; tværtimod, jeg tror, det vil blive lettere at blive enig om denne Ordning, naar man ved, at der foreligger en Lov, som siger, at senest 1932 skal en saadan Ordning være vedtaget. Derfor vil jeg meget henstille til den ærede Ordfører for Venstre, hvis han ikke har et Ønske om at standse Lovforslaget ogsaa i Aar, selv i den beskedne Skikkelse, hvori det kommer fra Folketinget, at frafalde Ønsket om Udvalget, idet jeg til Gengæld skal love ham, at jeg i Løbet af Sommeren skal følge de Henstillinger, der er kommet fra flere Sider, ogsaa fra ham, men særlig fra sønderjydske Repræsentanter, derimellem Folketingsmand Holger Andersen, om at søge ved Forhandling til forskellig Side at udarbejde et Forslag om Regler for billig Retshjælp, saaledes at det kan fremsættes saa hurtigt, som det overhovedet er muligt, for den høje Rigsdag. — Med disse Ord skal jeg endnu en Gang anbefale at vedtage Lovforslaget uændret, som det foreligger fra Folketinget, i indeværende Samling.

Nygart: Den højtærede Minister spurgte, hvor jeg havde det fra, at der i Sønderjylland var Ønske om at faa denne Retshjælp paa Dommerkontorerne. Jeg synes, at dette i og for sig er et unødvendigt Spørgsmaal. I den Skrivelse, som Ministeren har sendt til Udvalget i Folketinget, og som findes som Bilag I i Betænkningen, oplyser Ministeren selv, at denne Ordning har været meget benyttet nede i de sønderjydske Landsdele, og naar det er saadan, maa man vel antage, at det er, fordi Be-

folkningen har befundet sig godt derved. Ministerens Slutningsbemærkning gik jo ogsaa ud paa, at han havde lovet en af de sønderjydske Repræsentanter i Folketinget at arbejde videre i den Retning, og det maa dog vel ogsaa opfattes saaledes, at der gennem ham er vist nogen Interesse for Sagen. Naar han stiller sig paa den Maade, er det, fordi han ved, at Befolkningen ønsker denne Ordning. Endelig skal jeg sige, at jeg nærmest støtter min Viden om Forholdene i Sønderjylland paa Udtalelser af ærede sønderjydske Repræsentanter her i Tinget, som meget har ønsket, at vi fik denne Ordning ind i den Lovgivning, vi her er inde paa. Naar den højtærede Minister nævnte, at der er megen Utilfredshed med den private Praksis, som Dommerfuldmægtigene driver dernede, saa er det sikkert ganske rigtigt, men det maa altsaa være, fordi Befolkningen ser, at det er en langt daarligere Ordning, end den har været vant til før, og at der kan fremkomme Forhold, som gør det aldeles utilstedeligt. Dette støtter ogsaa nærmest Tanken om, at Sønderjyderne ønsker den gamle Ordning tilbage, under hvilken de kunde faa Retshjælp paa Dommerkontorerne mod en Betaling, som ikke gik i private Lommer. Jeg synes derfor ikke, der behøver at føres nærmere Bevis for, at der i de sønderjydske Landsdele er Ønske om at faa en Ordning, som er nogenlunde lig med den, de har haft tidligere.

Naar den højtærede Minister saa siger, at jeg har haft den samme Adgang som han til at faa at vide, hvad det koster at gennemføre Loven, idet han henviser til, hvad der er sagt ved Sagens Behandling her i Tinget gennem de mange Aar, vi nu har arbejdet med den, er det ganske rigtigt. Men det er umuligt paa Grundlag af de Oplysninger, der foreligger — det er ogsaa det, jeg delvis har fremført som Anke —, at vide noget om, hvor meget det vil koste; og Forholdet er jo dette, hvad ogsaa blev fremført af det ærede Medlem, der talte paa de Konservatives Vegne, at Forslaget egentlig nærmest er en Blanket, som vi overlader til Ministeren at søge udfyldt, det er et Løfte om, at der skal ske noget, men hvorledes det skal ske, er det paa adskillige Punkter overladt til en fremtidig Lovgivning at fastsætte. Alene af den Grund har Ministeren Ret i, at det vil være umuligt at sige noget bestemt om, hvad det vil koste, det kommer ganske an paa, hvad vi vedtager til sin Tid. Det er jeg ganske klar over, og jeg for-